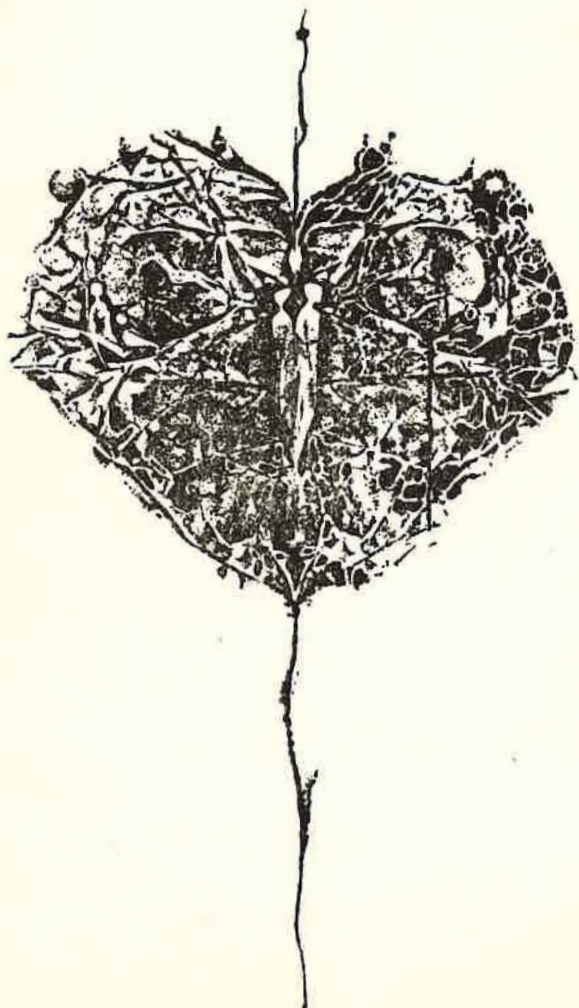

*ALOIS
VOLKMAN*

*tlak
mē
krve*

ALOIS
VOLKMAN
*tlak
mē
krve*

MLADÁ FRONTA
PRAHA
1979

KDE ZEMI RADLICEMI
ZRAŇOVANOU

*Lysiny sněhu.
Krajina klisna grošovaná
se brodí táním
zpcená a zapařená.*

*Divoce popojíždí
fůrou domova
až praská v zemských poloosách
k jaru.*

*Zelený čtvrtku
zelenější
našim zelenáčstvím.
Ostrove řehtající
chlapectvím.*

*Zelený čtvrtku
klovou se z tebe
velikonoce
jak z nohavic po bratrovi
kolena
na něž nám klesati
klesat i vzmužovat se
v oblecích dospělosti.*

*Slaměné kavalce
úrodu za úrodou
na vás odrodí
plodná Haná
svou širokou pánví.*

*Bohorodička
v dusných porodních sálech léta.
Porodní báby venkova
už nemusíte vypomáhat.*

(Otcí)

Do nové sítky na motýly
kluk chytá v lukách poledne
a v otcí zpátky dohlédne
kde lýtka svá jsme rosou křtili.

Morava mrskaná rybářskými pruty
se z břehu na břeh převaluje.
Obloha po proudu v ní pluje.
Jak mít ten záběr nepohnutý?

Teplota července
horečnatě stoupá.
Tváře jahod hoří.
Malátné údy vzduchu
se ani nepohnou.
Červená vyrážka rybízů a třešní
je každoroční recidivou
našeho onemocnění z dětství.

Teplota července
horečnatě stoupá.
V jeho podpaždí
měníme se v teploměry.
Vysedáváme s ním
dlouho do noci
nevyléčitelní . . .

NAD STRNIŠTĚM
SE SRPNOVOU PŘICHUTÍ

---

*Kapilárami slávek
obilnými brčky
nasávám
z širokohrdlé Hané
pocity vlastní příslušnosti.
Jsem jimi vyplněn
jak rubrika
v křestním listě.*

SAD U NÁS

---

*Zimním sadem
zvolna kráčí měsíc
a z větvi stíny
očesává na zem.*

*Sadaři stínů.
Mé dětství ti zde
bylo na nich.
Jeho stín
zbyl mi v kapse.*

*Ve výši kde mrak
mrak s mlhou kopulují
svou vášní zaslepeni
že nevidět na krok*

*ve výši kde sníh
sníh s dešťovými přeháňkami
se do sebe převtěluje
na svatební cestě k zemi*

*jsi tíživě sám
jak nula nadmořské výšky.*

(M. Strouhalovi)

*Na dlahy drátů
o vysokém napětí
jsou nataženy
bronzové paže rovin
které mě odchovaly.*

*Vracím se k nim
na nezacelené jízvy polních cest
sešívané kroky bezpočetných.*

*Vybitý a apatický
ožívám proudem nejvyššího napětí
ze zdrojů domova.*

*Cirkulárka rozřezává
prázdninový podvečer.
Celý bychom ho neunesli.*

*Rýžák strniště v rohu lesa
nepustí ženské z rukou
do posledního klásku.*

*A koňský potah
přiváží do vsi
stmívání.*

*Hudbymilovní šumaři
letní krajiny.*

*Žeň jejich tvorby
sklízíme z polí o polednách*

*klasy hlav zráním
nachýlené k zemi.*

(PhMr. E. Chovancovi)

I.

S kartami políček
vyložených po kotárech
hrály o život.
Spodek i svršek
z kamene.

II.

Na kopanicích zachraňuji
člověčenství
vyprchávací z našich
výčichlých nížin
a nízkostí.
Nemilosrdný jeden každý k sobě
milosrdní k sobě navzájem.

Zůstanou cesty
o které se neopře
náš stín
které nás nepotáhnou
za své klikatiny.
Ať jsou si horské cesty příbuzné
má každá jinou obrazárnu
rozvěšenou
po svých okrajích.
Zůstanou cesty nezkoušené
velikosti našich chodidel.
Cesty s nimiž se nesejdeme
cesty které se nám vyhnuly.
Jen malý kousek
šel po nich náš pohled
kterýmsi úbočím.
Zůstanou strmé túry
po kterých jsme nevyšli
zakopávat o výhledy.
Jsou cesty o to bližší
oč delší úsek
po nich ujdeme.

*Jsou pěšiny jak provazochodecká lana
nad dolinami.*

*Stezky rozběhané po stráních
kde klopí borůvčí
své temně modré oči.*

*Jsou cesty zasnoubené s potoky
a cesty s křečovými žilami kořenů
i cesty vdovsky opuštěné.*

Cesty s letní srstí horských trav.

*Cesty vymleté
a zanesené zbytky*

svých mlýnských kamenů.

*Hliněné cesty uhnětené
na poutnickém kruhu.*

*Jsou cesty s podhlavníkem jehličí
mezi pelestěmi lesa*

a cesty s křečovými žilami kořenů.

Cesty zatížené balvany

aby se po hřebenech nešplhaly

dráhy hvězd

křížit v rozcestí.

Jsou cesty . . .

Každá

vede život z lidských kroků

vzhůru je povznáší

sama ušlápnutá od narození až do konce.

A teprve opuštěna lidmi

zachází.

*Rybničky
obrazovky jižních Čech.*

*Knoflíkem u kabátu
budem točit a ladit
obraz mizející.*

*Proč měly naše programy
každý jinou
vysílací dobu?*

*Knoflíkem u kabátu
budem točit . . .*

*Zachytit
signál času!*

*V domácnostech
vedle obrázků svatých
jsou zavěšeny ateistické obrázky
obrazovek.*

*Kůlny a humna přestavěny v garáže
v boží muka novověku.*

*Chudobu chudí vynesli
podél křížů
jako smrtku ze vsi.*

*Povýšili hmotu
do stavu šlechtického
se sídlem v podzámčí.*

*Pastoušku adaptují
v památník.*

*Jen slepice a psi
zde přežívají po předcích.*

*Jen slepice a psi?!
Copak my
přestrojení v starodávné
masopustní maškary
už nechodíme s bubnem po vsi?!*

*Je samoukem
nad zelenou klávesnicí trav
s rejstříky pampelišek.*

*Jaro je harmonium v nás
jehož pedály
šlapou naše nohy.*

*V milostném prstokladu
na srdce se ti kladu
kladem se do kláves.*

*Pokojná stružka našeho brouzdání
se rozvodnila v koryto
kterým proud benzínu
žene valí a strhává
hmotu živou v neživé
na náhon motorismu.
Jeho kola hlučně melou kilometry.*

*Kdysi pracně sestavenou křížovku
ze žulových kostek
vyplnili silničáři asfaltem
pod kterým zůstala i tajenka
mého batolení.
Gumy pneumatik ten nános
nevymažou.*

*Přikurtovaná osudem zde leží
a chvěje se vesnička pod ostrými
reflektory.*

*Pochromovanými nástroji
stroji a postroji
je ji odnímáno ticho
a transplantována umělá idyla.*

*Musi si zvyknout
bude-li chtít přežít.
Jako si musím zvyknout já
že ona má rodička přežije mě.*

*Kde zemi radlicemi zraňovanou
potomky Přemyslova rodu
chlácholí skřivani
vypuštění gestem houslistů
z notových osnov brázd
tam domov můj.*

Faint, illegible text on the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text on the right page, possibly bleed-through from the reverse side.

PŘED PORTRÉTEM
ALBERTA SCHWEITZERA

---

*Vaše tvář soustředěná na tváře
bolestmi vytřeštěné
zgrimasované leprou
utrýzněné nualáři
stačila svým pohledem
snímat každý záběr
který vyvolán i ustálen byl v naději.
Její podobenku
si černí lazaři tiskli a brali k srdci.*

*Tváří v tvář mně vydaným životům
si z pralesa lidských vad a vášní
vyvolávám vaši podobenku
a беру si k srdci . . .*

DAKTYLOSKOPIE

(Jiřimu Svobodovi)

*Zanecháváme na vyšetřovaných
otisky svých prstů
usvědčující důkazy
o schweitzerovské úctě k životu
do posledních známek.*

*Daktylogramy lze snímat.
Ruce vložit!*

ÚNIK

---

*Jehličnatými štěpci
si malujeme život.
Obrázky představ
miniatury zavěšené
na riziku
sbírané pro bleši trh paměti.*

*Život je rozměrné plátno.
Na konec
k jeho přikrytí
stačí prostěradlo.*

Po nádvoří nemocnice
strká vozík
krytý plachtovinou.

Vozík drkotá zuby
nerovné dlažby.

(Za mého dětství
tak putovali Cikáni
od štace ke štaci.)

Když exitus všechny přecikání
vyjede na své smutné štace.
Sbirá padlé
po celém špitálském poli.
Příčina každé porážky
musí být odhalena.

Po nádvoří nemocnice
strká svůj malý alegorický vůz
smrtelníků.

Předpremiéra pohřebního průvodu
s jediným prvním pozůstalým
který jde za nebožtíkem
v bílém.

Vozík drkotá zuby
nerovné dlažby
do našich životů.

*Opadl vysoký stav
úzkosti pochyb
a nervozity.
Atmosférická porucha
nad souostrovím lůžek
se přesunula.
Zas pokojně po pokoji
pluje poledne.
Neodbytná křídla naději
usedají na pelesti.*

Je po vizitě.

*Do posledních minut představení
udržovat náladu při životě
úzkost sejmout gestem karbaníka
a nazpět vracet ty
kteří se rozhodli před koncem odejít.*

*Neopakovatelně
opakovat svá vystoupení
do nekonečna.*

*Odchází s receptem
odchází ve víře:
tímto písemným poselstvím
bude započato
jednání o příměří . . .*

*Kolik napíše denně
takových poselství
návodů a výzev
k neútočení
na adresu
nepřátelských nemocí.
Přesto nás
nestřeženě napadají.*

*Akci srdeční zachycuji
pravidelnou i arytmičkou
rychlou nebo pomalou . . .
Je ale ještě více akcí
jež srdce podniká
do nichž se umí vložit.
A nemluví o nich
ani se jimi neholedbá
do fonendoskopu přiloženého
s rutinou reportéra
k srdeční výpovědi.*

*Pouze zemřelé
nezaopatřené notáři
jejichž poslední vůlí
bylo žít
si nezávidíme.*

*Pravidelně přichází
na ranní vizitu po pokojích.
V pojízdě brašně
s chorobopisy o současných stescích
příznacích a obtížích světa
o jeho nespavosti a vnitřním neklidu
o záchvatech jeho hysterie i dobrodinní
o průběhu operací vojenských
o krizových stavech během noci.
Nechybí ani teplotní křivka
horečných příprav (nevím zrovna čeho)
s výsledky odborných konzilií
i návrhem terapie
k zsládnutí chorobných projevů
naší stárnoucí planety
která dosud není uzdravena.*

*Lety lékařské práce
se přesvědčuji
jak bleskově
a nečekaně lze zemřít
jak trpitelsky
a k nedočkání umírat.*

*Tato dialektika smrti
je učením života.*

* * *

*...několik tisíc dětí nemá otce jen proto,
že jsou důsledkem umělého oplodnění
svých matek semenem anonymního dárce.
(zpráva ze zahr. tisku)*

*Rodiče kteří se nespatriili.
Nebyli do sebe zahleděni.
Ani po sobě nemrkli.
Umělá svatební noc z neumělé hmoty.
Protetika lásky.
Zvidavé otázky dítěte
budou zavěšené nad posteli
místo svatební fotografie.
Jakou legendu vymyslet o otci
insemináčním dárce?
Paternita v tekutém stavu
konzervovaná a sterilizovaná
objednaná a zakoupená.
Otec zůstane nezvěstný a pohřešovaný.
Padl ve vítězstvích civilizace.*

ANTIKONCEPČNÍ TĚLÍSKO

---

*Hádátka kvůli němuž
přibývá vyhnanců z ráje
mateřství.*

*Červ vylihlý z umělé hmoty
napadající ty nejvzácnější
plody.*

*Člověče, co všechno nejsi?!
Stačí pouťová tretka
a nejsi...*

HRDELNÍ

---

*Děložním hrdlem
veskrz každou hlavou zátkováným
si život připíjí
vodou plodovou.*

*Když hrdly smutkem sevřenými
odejdeme
ten přípitek stál za to.*

Z lůna nahodilostí
 po záslužných zákrocích nedopatření
 přišli jsme na svět.
 Nechtění, nežádoucí,
 nedokonale potratovaní . . .
 Co my víme?
 Bohorovní, domýšliví, sebejistí!

Vtíráme se
 do hadích pokožek vlivné přízně.

Připíjíme si
 na tykání svých lží.

Chlastáme spolu
 z vyschlých hrdel pravdy.

Křčíme nad sebou rameny
 poklepávajíce si na ně.

Požíráme se
 na oslavách marnosti
 zfalšování, padělání
 podvržení.

*Plodové vody brázdili jsme
k mysu dobré naděje mateřské
kde vystupujeme batolivě a s pády
na objevenou pevninu.*

*A po ní jdouce dál
dál do vnitrozemí života
dál od dat vyplutí v křestním listě
jde se nám tíž a hůř a ušleji.*

*A padáme-li
nejsou na dosah paže
jež by se těšily
na naše pozvedání.*

*Život je nejcennější dar —
přítakáváme bez rozdílu.
Jen si tak denně připada:
obdarování!
A ne obtížení.*

*Smrt už nechodí
po svých patních kostech
s kosou.*

*Smrt jezdi
předjíždí
létá.
Zvyšuje nadzvukově
rychlost.*

*Jsou obrněné vozy
ale i vozíky pro dívky po obrně.
Obrněnými vozy se houževnatě válčí
s dětskou obrnou se doválčilo.*

*Ještě jsi nebyla propuštěna
z podivného zajetí
ze své cely uzamčené
na 504 západů.
Vsazena za mříže bezmocnosti
u kterých bezplatně
kdekdokdo může postát
a přes ně ti podat*

pár udivených pohledů
krmí soucitných slov.

504 — domovní číslo
tvé maringotky na kolech
kolem níž lidé
dělají cirkus
kamkoliv přijedeš.
Artistko
pohybující se po rukách
ve vzduchu
svých pneumatik.
Artistko na pouti
na pozemské své pouti.

Opuštíš kola jen ve spánku
k závisi cyklistických přeborníků.
Měníš i domov
na jízdní dráhu
se závodním číslem 504.
Otisky pneumatik
se ti vtřenovaly do dlaní
favoritko mistrovství
mistrovství lidské vůle.

Jednou týdně
cestuješ vlakem mezi stanicemi
domov — zaměstnání a zpět.
Ve vagónu pro příruční zavazadla

při ruce zaměstnanců státních drah
kteří si tě při přepravě podávají.
Kam až bys dojela
po vlastních nervových motorických
drahách?

504 — odmocnina ze součtu
tvých ideálů.
Deficit v tvé touze
který musíš umět vyrovnat.

Z pětisetčtyř párů
dámských módních bot
tvou vidinou jsou jediné —
prošlapané, ochozené botky.
Vycházkový model
jaký ti dosud nevyšel...

504 odmítnutých volenek
v tvých tanečních.
A přitom nejdeš z kola.

504 smírčích jednání s tvým stavem
zbytečných a nezdařených.
Jen nesmířitelnost je ručitelkou
že se ti naděje
tvůj poslušný rikša
nevrhne pod kola
ale jednou postaví tě
na krok před ně.

*Specialista na zármutek.
Rutinovaně čeká
na nejpříhodnější grimasy pláče
na pravý okamžik pohnutí.
Má slzu místo čočky v objektivu.
Jeho kolegové touží
amatérsky život zvěčnit.*

*Jazyky plamenů
i tebe i mě osloví.*

*Zub času zubí se.
Čelisti let
drtí nás svým skusem
než zem nás polkne.
Zub času
se svými kazí
přebolí . . .*

*Dutino ústní
do tebe vložen by!
chrup i slovo
ne protězy slov
které slyším cvakat
i v projevech
básnických.*

Stav krve
na krevních tocích
našeho organismu.

Splavnost krevních toků
je směrodatná
pro celé konvoje krvinek —
obchodní loďstva
přepравující
každého z nás.

Vtažen a vtačován do životních románů
psychologických dramát
lidských tragikomedii.
Podávají mi ruku
jejich hlavní hrdinové
jednající postavy
v rozhodujících kapitolách
v beznadějném ději
před koncem svých autobiografií.
Povolávají mě k sobě
v rozvěklých pasážích úzkosti.
Podstrkují mi své nejslabší stránky
v nekonečných myšlenkových pochodech
na cestě k uzdravení.

Toužím po poezii stručné
a přesvědčivé jako diagnózy.

*Odcházíte
s kopíi pocitů
jak o návštěvních dnech
z nemocnice?*

*Od pelesti
mnou povlečených stránek?*

*Přezutý do zkroušenosti
dojde
holý život
u vás ocenění.*

*Vzaly maloobchodní obrat.
Nespočet účtenek
manko v počínání.
Na bankovkách leží
pohozené zkrhlé dítě
nad nímž se bezradně sklání
asistentka civilizace.
V prosklených panelových
inkubátorech
se hřeji
nedonošenci
lidství.*

*Vyslanci
svrchovaného území ticha
napjatého mezi zajetími slechy.*

*Území krmelců
v nichž se stává seno spasitelné.*

*Území bílé posvátnosti
s poselstvím sazečů
srnčích kopýtek.*

*Na hřad větví posedaly
bílé leghornky vloček.
Podkladek zimy
sem prosinec vložil
ať mu nezanášeji
nosnice jeho
kterých je plný dvůr.*

*Koule z nejmenších
zavěšená při strojení
vesmíru.*

*Kapři servírování
bříšky vzhůru
na hladinách chemických toků.*

*Semena borovic a smrků
zakrněla zakrslá a zašlá
nahrazena umělými.*

*Jen lidstvo se štědrě
podělilo
o radioaktivní ozáření.*

*O vánoční ozáření své planety
zavěšené při strojení
vesmíru.*

*Přestává být jeho ozdobou.
Aj z dobré vůle
narodí se
rozum.*

(tužka 1973)

*Pod kruchtou kopců
složila své kostelní ticho
se zvonivou pokladničkou.
Obzory šedivěji na spáncích prosince.
Slepice kulákově mašlují odmetené dvorky.
Psi spolehlivě mrznou u vrátek
a jejich hlas jde
jde až do nebe.
Lesní zvěř donesla
svá krotká psaní
až do její schránky.
Vesničané ji beze zbytku
odevzdali své životy
za domovské právo.
A já se jí každým tahem
odevzdávám.*

*Zima své velké prádlo rozložila
na žehlicí prkna úvozů a strání.
Děcka žehličkami saní
šňůru od nich zastrčenou do rukavíc
maminčina tepelného zdroje
horlivě je žehlí plné nepokoje*

*nežli jaro poskládá ho pomalu
do prádelních košů řek a kanálů.*

*Podívej jak si hory sundávají
čepici se sněžnou bambulí
a rozpouštějí dlouhé
prameny vod do půli
zad.*

— Kdo jim je táto rozčeše?

*Jeleni hřebeny svých paroží
pročesávají přece hory.*

— Ale kam Smolíčka odloží?

*Zůstane v tobě a v nás dvou.
Jeleni hřebeny svých paroží
upravují horám vodovou.*

*Ovečko bázlivá
s věrností ovčáckého psa
tě následuji.*

*Na šalmaj snu
ti úděl koncertuje
aby tvé pozemské klopýtání
po kopýtkách kolen
tancem se ti zdálo.*

*Ovečko zrazená
neseš svou kůži na trh.
Překupníci s perziány
čihají na tvé mateřství
ukájet mocné
rounem tvých jehňat nezrozených.*

*Ovečko zbloudilá
stádo tvých nešťastných pocitů
vydám smečkám vlků
za kořist.*

*Jehňátko velikonočních luk.
Travnatá stébla tvá osobní stráž
se střídá na povel kosy.
Na talířích kopretin
ti pastvy podstrojují.
Vřesoviště české moře
nabízí ti svůj zážitek.
A letní noc
svou teplou salaš na přespání.*

*Luční kobylinky houslí.
Hmatník tvé dlaně.
Nástroji z ovčích strun
pod smyčci mého nerozumu rozplakaný.*

*Ovečko s očima betlémského nebe
ve světě věčných Herodesů.
Putuj za andělským zjevením
pastýře který vyšel z chléva.*

*Okem akomodovaným do láhve —
dalekohledu
krátkozrakých*

*okem do obrazovky —
klíčové dírky
vševidoucích.*

*Nemáme se
na sebe
čím podívat.*

*S výzbrojí o síle
31,536.000 vteřin
nastupuje . . .*

*A já jsem postaven
do čela
těmto zmobilizovaným jednotkám
času.*

*Nemyl se
člověče!*

*Nahromaděný potenciál
je propočítán na hlavu
každého pozemšťana.*

*Ovečky zaženem k Jezulátku do krabice
kam poputuje celý průvod
a vmáčknou se i mudrci
než přivřem víko nad betlémem
i s křídlem anděla.*

*Opadal týden andělských zjevení.
Odstrojili jsme role křehkého člověčenství.
Rozdalo se několik hodin lásky.*

*V bíle nažehleném plášti
čeká a vybízí:
Další prosím!
Vstupuji nejistě
do její ordinace.*

*Dvacet šest mluvčích
naší lidské mluvy.
Prvníůčků v hodinách dětství.
Základních kamenů
v babylónském projektu.*

*Trezorů duchovna.
Dvacet šest liter zákona
dorozumění.*

*Hýčkanci na loktech písmáků.
Spolek ochotníků sehrát cokoliv.
Špeditéři myšlenek.
Tlumočníci pocitů a informací.
Psychoterapeuti knihtiskem.
Pravá léčidla dějin.*

*Poštovní holubi milenců.
Roje kolem královny mateřštiny.
Červotoči měnicí hektary lesa
v papír.*

*Množíte se v pařeništích hlav
překotně bujně nezadržitelně.
Sazeči vás nestačí vysázet
rotačky zpracovat
lidstvo konzumovat.*

*Nakonec v hrobkách knihoven a regálů
uloženy
nebo pochovány
žehem.
A zase se nedostává slov.*

*Myšlenky jiných
o nichž si myslí své
pochtivě řadí
jednu ke druhé.*

*Jakoby důkaz
jejich pravdivosti
spočíval v černé na bílém.*

*V ženských klínech
oplodňují svoji inspiraci
lačně opakující:
to je jedna báseň.*

*Ale z čeho budou
vydávat
svůj počet
nahore?*

*Potentní epigoni se chlubí
bezbolestnými porody
svých malformací.*

Toneme v záplavách informací.
Přibývá jich po krk
nad hlavu
než stačíme se přesvědčit
zda nekotví někde Noe.
Informací jsou plné archy.

Vyňatá slova hrubostí.
Diktáty diktované vzpurností.
Příslowečná určení bezvýhodnosti
a opozice.
Sčítání minusů umocňování emocí.
Pouze početnice jdou příkladem...
Chemie citových pokusů
s reagenty slz a lehkovážnosti.
Biologie pohlavní přitažlivosti.
Zákony fyziky
zaměňovány zákonitě za fyzický zjev.
V zeměpisných pásmech
výstřednosti samolibosti a negace
je doma.
Dějepis nejmladší doby člověčí.
A samé opakování téhož od pravěku.

Kdy bude přestávka
mezi vyučovacími hodinami
pohlavního dospívání?!
ptá se zoufalství propadající rodič.

*V pauzách mezi hraním
mnou si ruce nad hrdiny
které nacvičeně ovládají
do posledního nitěného nervu.*

*Vše jde jak na drátkách.
Vlastně jen na drátkách.
Loutkové jeviště
má nebe zdrátované.*

*Divoké hrdličky
svou ranní dávkou cukrů
tajně nám přislazují
nám diabetikům života
kterým je slastné
odpíráno.*

*S odlivem nám odplula léta
a zbylo dětství
na nedohledném pískovišti.*

*Naše kuří oka v něm pátrají
kde chybí zrníčko
jež uvízlo kohoutkovi.*

Moře dej nám vody...

*Civilizační věk
defloruje přírodu
znásilněním*

*Civilizační věk
jako úchylný
bude jednou souzen.*

*Bude jednou souzen.
Bude-li kým.*

*Proč je tolik smutku
na dně poezie?*

*Proč je tolik smutku
na dně života?*

*Proč sám bývám na dně
života i poezie?*

*A bylo by hladin
bez dna?*

*Vzati do jejich samovazeb
před jejichž světliky
promenují ženy.*

*Ale my jsme odsouzeni
v nich stárnout
vzati do jejich samovazeb.*

MATEMATIKOVI
Z GYMNASIA

---

*Kdo se nepohyboval
ve svatostáncích příkladů
jako doma
byl pro vás zavrženíhodný odpadlík
jinověrec s nímž počítat
byl by hřích.
A tak dodnes počítám na prstech
puls.
Tápu v procentech
pracovní neschopnosti.
A nevypočitatelné
pro mě zůstávají
úděly pacientů
i matematiků.*

P. S.
*Přesto bych toužil být
někomu příkladem.*

PODOBNOST MOTÝLIHO
ÚDĚLU

---

*Nerezignovat v období
přízemní patolízavosti larv

vystát své
v etapách despotické zakuklenosti

než křídla zářivě
a volně vzlétnou . . .

. . . a vlastně přesvědčí se
co je hmyzožravců.*

*Neházej flintu do žita!
Polehne žito
flintu někdo najde
a vystřelí si
z tebe.*

*Mít houževnatost
červotoče
když se zažere . . .*

*Nezná víkendy
nerozptyluje se
nákupy
slavnostmi
zálibami.*

*Šedá eminence
marnosti.*

*Na hákových křížích
v jalových jatkách dějin
byl neomezený výběr člověčiny.*

*V lednicích
studené války
trčí prázdné hahnkrajce.*

*Řezničí učni
touží také
po porážce.*

*Slepnul jsem
nad jmennými seznamy
pankráckého kata
na nichž si popořádku
odškrtával
své popravené.*

*Referent smrti
zatrhávající gilotinou
vyřízené případy.*

*Děsí mě
lehkost škrtu
jeho úřadující tužky
i v přesčasech.*

ZEMĚ JE NA PRODEJ

(inzerují v květinářstvích)

*Kupte si ji kypřete obdělávejte
sázejte i pohřbívejte do ní
sklízíte a sejte
ovládání touhou
pěstovat zušlechtovat tvořit.*

*Kupte si každý kousek planety
a zahradničte.*

*Naučte se
opatrně po ní našlapovat
zálibně se k ní sklánět
nebo na ní klečct
místo pochodovat!*

LETOKRUHY

---

*Když si jedna novicka
benzinová pila
umane
úctyhodní lesní velikáni
zarůstají trávou.*

*Benzín a míza
pohánějí různé oběhy.*

*Míza co prošla potrubím větví
k pipě a pípání
pění
nad šenkovním pultem hlíny
na němž jsou naše žízně
vyrovnány.*

*Z košatých notových pultů
je roznášena píseň.*

*Na pultech postelí
se rozvažuje život
a dává na dluh.*

*Před pulty náhrobků
jeden po druhém budeme obslouženi.*

*Míza co prošla potrubím větví
k pipě a pípání
pění
nad šenkovním pultem hlíny
na němž jsou naše žízně
vyrovnány.*

*Ať zápasíme jakýmkoliv
dovoleným i volným stylem
stejně nás odnášejí
složené na lopatkách...*

*V ring volný
nastupují další.*

I.

*Pozemšťané
po vzájemném dobývání
vlastních území
se triumfálně
pustili do vesmíru.*

II.

*Vlastní Zemi neznajíce
míříme k odlehlejším planetám.
Sběratelé známek života.
Jeho existující alba
ničíme na Zemi.*

III.

*Říše se rozpadají
ve hvězdný prach
jenž sedá na dějiny.
Moc führerů jež chtěla
podojit mléčnou dráhu
klečí bezmocně
v chlévské mrvě historie.*

IV.

*Nezbude než se perně cvičit
v přibližovacích
i sebe sama ovládacích manévrech
na svých
oběžných drahách
při výzkumu a dobývání lidství.*

*Nukleární rakety
a hlavice
zbraně hromadné zkázy
hromadně dopadají
na naše hlavy
z odpalovací rampy
lektorovy.*

*Ještěže vločky
v sněhobílých pláštích
dnes mají pohotovost
a v myšlenkách mě
vynášejí oknem
ze zamořeného prostoru
k resuscitaci
na svém čerstvě vybiléném
oddělení.*

*Má přesně vytyčenou trasu
zaměřený směr.
A zatím proti projektům
vede od paleolitu
přes epochy společenských vykopávek
a končí před koncem
dvacátého století.*

*A zatím proti projektům
se pokládá do pohřebišť
kde svářeči pietně rozsvěcují
svůj oslnivý plamen.*

*A proti projektům
navštěvuje a bloudí v sídlištích
pravěckých kultur
v nichž bagry docela nekulturně
zvoní o objevy.*

*Až archeologové nových novověků
odhalí naleziště
tranzitního plynovodu
jenž prvý mírotvorně podkopal
hraniční předěly států
užasnou nad tím zákopem
z něhož dnešek
svádí bitvu
o budoucnost.*

*Potomkyně Evy
kupují
rajská
jablíčka
v zelinářstvích.*

*Rajské zahrady
přeměňují
Adamové s Evaní
v terária.*

*Odkud
kam
by měl být kdo
vyhnán?*

*Aby naše civilizace
nezašla na houby
speciálně atomové hříby...*

*Aby atlas světa
nebyl proměněn
v atlas hub...*

*Pořádají na nás hon
lov
štvanici.
Stressování
kličkujeme mezi nimi.*

*Náhle jsem objevil
skulinu úniku
v otevřených zornicích
dvouletých očí.*

Příteli
 v pocitech zdeptaný
 a bezbranný a pokořený
 než se rozloučíme věz:
 nemusel ses vláčet tmou
 po nerovném terénu
 Braillova písma
 ale vzdušnou linkou
 zářivě jsi přelétl...

Nespatřuješ ten zázrak?
 Jen nevidomí ho vidí.
 A je ti záviděno
 tvé vznášení.

KDE ZEMI RADLICEMI ZRAŇOVANOU

Březnová	9
Zelený čtvrtek	10
V polích po výmlatu	11
V litovelských lukách	12
Červenec	13
Nad strništěm se srpnovou příchutí	14
Sad u nás	15
V horách	16
Z letní Hané	17
Za vsí Savínem	18
Cvrčci o polednách	19
Valašské samoty	20
Cesty v Nízkých Tatrách	21
Návrat do Jižních Čech	23
Přestrojená Sumava	24
Jaro za Prahou	26
Silnice za rodnou vsí	27
* * * Kde zemi radlicemi zraňovanou	29

ÚCTA K ŽIVOTU

Před portrétem Alberta Schweitzera	33
Daktyloskopie	34
Unik	35
Zřízence z patologie	36
* * * Opadl vysoký stav	38
Medicínské klaunovství	39
Recepty	40
Co jsem neslyšel ve fonendoskopu	41
Závist	42
Doručovatelka novin v nemocnici	43
Exitus lactalis	44
* * * Rodiče kteří se nespatriili	45
Antikoncepční tělisko	46
Hrdelní	47
* * * Z lůna nahodilostí	48
* * * Vírám se	49
Na počátku	50
* * * Život je nejcecnější dar	51
Memento mori	52
Invalidní vozík č. 504	53
Fotograf v krematoriu	56
Stomatologie	57
Dnes v sedm ráno	58
Případy	59
Holý život	60
LIDSKÉ ŽIMOVIŠTĚ	
Vánoce bez obalu	63
Vánoční stromky	64
Nosnice zimy	65
Vánoční Země	66
Zima na Ješově	67
Ladovská	68
S dcerkou za ruku	69

Pastorela	70
Silvestr naoko	72
Nový rok	73
Po třech králich	74

DNA HLADIN

Prázdna stránka	77
26 základních písmen latinské abecedy	78
Sazeč	80
Cestou na Olymp	81
Potopa	82
Puberta	83
Loutkaři	84
Ranní	85
U moře	86
Věk	87
Proč	88
Starosti	89
Matematikovi z gymnázia	90
Podobnost motýlího údělu	91
Rada	92
* * * Mit houževnatost	93
* * * Na hákových křížích	94
1939 — 1945	95
Země je na prodej	96
Letokruhy	97
Míza	98
Přemožitelní	99
Písně komické	100
Příprava	102
Tranzitní plynovod	103
Pokračování světa	105
Aby...	106
Posedlé dny	107
* * * Příteli	108

**ALOIS
VOLKMAN**
*tlak
mě
krve*

Přebal, vazbu a grafickou
úpravu navrhl Jiří Svoboda
Vydala Mladá fronta
jako svou 4036. publikaci
Mimo edice
Odpovědný redaktor
Jiří Binek
Výtvarný redaktor
Jiří Svoboda
Technická redaktorka
Jana Vysoká
Výtiskl Mír, n. p., závod 5,
Václavská 12, Praha 2
1,83 AA. 2,23 VA.
Náklad 4200 výtisků
První vydání. 112 stran
Praha 1979 604/22/85.5
13/43 23-039-79
Cena váz. výtisků Kčs 10,-

**ALOIS
VOLKMAN**

narodil se 18. 9. 1937
v Chudobíně na Moravě.
Tiskne své verše na stránkách
novin, časopisů,
básnických almanachů.
Vysílá je Čs. rozhlas
a uvádějí poetická divadla.
V Mladé frontě vydal v r. 1976
básnickou sbírku Malá vizita,
která byla poctěna
čestným uznáním nakladatelství.

mladá fronta
Praha

23-039-79

13/43

CENA VÁZANÉHO

VÝTISKU

KČS 10,—

